

ostane povsem tuj našemu odru, dasi ni baš v tej stroki najbolj znan. Morda tudi sedanji, slovanski umetnosti prijazni vodja dvorne opere dunajske d. nese kako Dvořakovo delo, kar bi bilo gotovo le pravično priznanje tega avstrijskega genija. (Dalje prih.)

Ob kolovrati.

„Oj vrti se, vrti,
Kolovrat se lehnó,
Oj vrti se, vrti,
Ne škriplji tako.

Prediva še mnogo
Tam v kašči imam,
Do polnoči komaj
Ga danes zvaljam.

In jutri že čas je,
Da nesem na vas
Martinku vso prejo,
Da tkal bo za nas.

Ah, mamica pa mi
Obljubili so,
Da platno iz preje te
Moje vse bo.

In da ga dobila
Takrat bodem v dar,
Ko ljubček moj spremil
Me bo pred altar...“

To pelo dekle je
Zvečer še plašno —
A zjutraj, že zjutraj
Je bilo mrtvo...

Dolski.

Mati Zorina.

Spisala Antonija.

Pod veliko košato hruško je sedela mati Zorina v nedeljo popoldne in premišljevala. Bilo je tako mirno in prijazno v naravi, vetrič je pihljaj tako prijetno po drevju in se poigraval s cvetjem po trati okrog, da bi se bile skoro zaprle trudne oči matere Zorine v sladko spanje, če bi jej ne bile rojile po glavi različne misli. Kako bi človek dremal, ako ima pred saboj v duhu sto in sto načrtov! In sto načrtov se je res vršilo i v glavi matere Zorine. Koliko pa je treba misliti dobri uzorni gospodinji, ako si hoče postaviti trajen spomin še pri poznih unukih. Odkar se je omožila na svoje sedanje posestvo, je vršila svojo gospodinjsko dolžnost s pravo bučelično pridnostjo. Od zore do mraka je hitela od dela do dela in povsodi je imela svoje pridne roke, zato pa si ne more očitati, da bi bila zagrešila najmanje, kar bi bilo v kvar njeni gospodinjski časti.

Z neko samozadovoljnostjo je ogledovala svoje od dela utrjene roke, ter jih obračala z jedne na drugo stran. Ob nogah jej je ležal veliki